

Motion till riksdagen 2020/21:3866

av **Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2020/21:87 Godkännande av rådets beslut om systemet för EU:s egna medel för perioden 2021 och framåt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2020/21:87 Godkännande av rådets beslut om systemet för EU:s egna medel för perioden 2021 och framåt.

Motivering

Många länder har drabbats hårt av coronakrisen, särskilt Sverige. Det behövs stödåtgärder för att lindra de ekonomiska effekterna, både för att säkerställa att företag kan överleva och för att säkerställa att människor har ett jobb att gå till efter krisen.

Dessa åtgärder kostar. Korttidspermittering, sänkta arbetsgivaravgifter, slopade karensdagar och sjukintyg, smittbärrpenning, riktade insatser för testning, ökade ekonomiska stöd till Sveriges regioner och kommuner – stöd riktade till företag, hushåll och offentlig sektor i miljardklassen. Det innebär att vi kommer att bli tvungna att spara in pengar på annat håll i framtiden, men vi gör det för att Sverige ska komma ur krisen starkare.

Det som nu föreslås är att Sverige ska skuldsätta kommande generationer för att sedan ge bort pengarna till andra länder, i form av EU:s s.k. återhämtningsfond.

Sverigedemokraterna motsätter sig kraftfullt regeringens proposition av främst två skäl:

För det första är det på ett principiellt plan problematiskt att över huvud taget införa nya intäktskomponenter som egna medel. Vare sig man kallar det skatt eller avgift innebär det ett steg på vägen i uppluckringen av den nationella suveräniteten över finanspolitiken till förmån för EU. Skatter och andra avgifter ska tas ut av respektive medlemsland, inte av EU, och Sverigedemokraterna är starka motståndare till varje steg i riktningen

mot en mer integrerad finanspolitisk union. Detta gäller även då det inte är överdrivet skadligt för Sverige eller för svensk ekonomi (som i det specifika fallet: en enhetlig uttagssats på vikten av platsförpackningsavfall som genereras i varje medlemsstat och som inte materialåtervinns, på 0,80 euro per kilogram) eftersom vi generellt är väldigt duktiga på just återvinning. Vad som blir nästa steg när denna Pandoras ask öppnas vet vi dock inte, eftersom problematiken ligger på ett principiellt och ideologiskt plan. Tidigare har man försökt harmonisera och lägga under sig själva bolagsskattebasen (CCCTB – den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen), och bolagen skulle då alltså inte betala skatt till den egna staten utifrån de skattesatser som beslutats av de olika nationella parlamenten utan direkt till EU utifrån federalt beslutade skattesatser.

För det andra – och desto viktigare – är själva syftet med förslaget att öka EU:s egna medel (utöver att tillskansa sig mer makt på de nationella parlamentens bekostnad), att möjliggöra finansieringen för den gigantiska coronafonden ("återhämtningsinstrumentet"): "Återhämtningsinstrumentet regleras i en särskild rättsakt, men finansieringen av instrumentets betalningar genom upplåning på kapitalmarknaderna regleras i egna medelsbeslutet." De utökade egna medlen fungerar alltså som en slags garanti, vilket möjliggör att EU-kommissionen lånar upp 750 miljarder euro, varav merparten (390 miljarder) delas ut till medlemsstaterna i form av bidrag: "I syfte att skapa ett garantiutrymme för unionens samtliga skulder höjs taken för de egna medlen under en bestämd period."

Detta s.k. återhämtningsinstrument är synnerligen problematiskt. Dels är Sveriges andel som "insats" betydligt högre än vad vi får tillbaka – en regelrätt förlustaffär för de svenska skattebetalarna således. Dels går bidragen inte ens till medlemsländer som drabbats synnerligen svårt i sviterna av coronapandemin med exempelvis höga dödstal eller branta fall i BNP-utvecklingen. De relativa vinnarna blir snarare Syd- och Östeuropa, med länder som Grekland och Kroatien i spetsen. Vidare ska denna gigantiska skuld inte betalas tillbaka förrän 2058: "Återbetalningen av medlen ska inledas före utgången av den fleråriga budgetramen 2021–2027, och hela lånebeloppet inklusive räntor ska vara helt och hållet återbetalt senast den 31 december 2058." Även om man lyckas i denna ambition innebär beslutet i praktiken att man lämpar över problemen på nästa generation; en djupt omoralisk och synnerligen problematisk inställning enligt Sverigedemokraternas tycke.

Vidare finns i propositionen problematiska skrivningar med inte helt uppenbar innebörd: "I artikel 9.4 anges att medlemsstaterna ska ställa nödvändiga medel till kommissionens förfogande för att unionen ska kunna uppfylla sina skyldigheter för de lån som har upptagits enligt artikel 5." EU-kommissionen – liksom dessvärre regeringen – har en syn på medlemsstaterna och deras suveränitet likväl som på skattebetalarna som är kraftigt avvikande från Sverigedemokraternas syn.

Sverigedemokraternas inställning är att det är ett djupt svek av Sveriges regering gentemot det svenska folket att ha skrivit under detta beslut. Riksdagen bör därför avslå propositionen i sin helhet.

Oscar Sjöstedt (SD)

Dennis Dioukarev (SD)

Charlotte Quensel (SD)

Alexander Christiansson (SD)